

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113235975
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113235975.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Prešov, a.s., Bardejovská 7, Ľubotice, zastúpeného JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom, Prešov, Hlavná 61, proti žalovanej S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, o zaplatenie 33,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/36/2014-27 zo dňa 22.04.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

Ďalším výrokom žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 760 Občianskeho zákonníka, ust. § 6 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. d/, § 14 ods. 3 zákona č. 168/1996 Z.z. , ust. § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1, § 142 ods. 1 a 150 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p).

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalovaná cestovala dňa 29.11.2011 v čase o 12.26 hod. na linke č. 8 dopravným prostriedkom žalobcu a na základe výzvy zodpovedného pracovníka sa pri kontrole nepreukázala platným cestovným lístkom a nezaplatila ani úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom. Z uvedeného dôvodu žalobca faktúrou č. 110120246 účtoval žalovanej úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške 33,- Eur.

Žalovaná uvedenú sumu žalobcovi nezaplatila, preto s poukazom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenie súd návrhu vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 33,- Eur.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 150 O.s.p., nakoľko v konaní sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd dospel k záveru, že je dôvodné priznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, ktoré spočívajú v jeho výdavkoch na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 16,50 Eur. Tieto trovy sú nevyhnutými na účelné uplatňovanie nároku žalobcu. Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia s poukazom na charakter predmetu sporu spĺňajúceho podmienky tzv. drobného sporu podľa § 200ea O.s.p. a nemohol opomenúť ani posúdenie sociálnej situácie žalovanej tak ako bola vyššie uvedená. Tieto skutočnosti sú skutočnosťami hodnými osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že je na invalidnom dôchodku, vlastní preukaz ZŤP, a preto si kupuje zľavnené lístky. Na stanici v M. si kúpila 10 lístkov do zásoby, aby

sa nestalo, že pri cestovaní nebude mať lístok. Pri vstupe do vozidla označila cestovný lístok v sume 0,20 Eur, nakoľko o zmene cestovných lístkov nevedela. V peňaženke ešte mala 5 lístkov, ktoré už nikdy nepoužila a zaplatila jedno euro, čiže dopravnému podniku navyše zaplatila 0,95 Eur. Pri kontrole cestovných lístkov zažila šok, keď od revízora sa dozvedela o zmene cestovných lístkov, že lístok má stať 0,25 Eur. Pre ňu sa začala nočná mora. Nemohla spať, bola hospitalizovaná v nemocnici. Dopravnému podniku napísala tri listy a prosila o odpustenie pohľadávky. Nevie v akej spoločnosti žijeme, ako ani by sme neboli ľudia. Ľudia predsa robia chyby, ale stratilo sa dobro, porozumenie a ľudskosť. Je veľmi chorá, je na invalidnom dôchodku. Okrem toho má na 90 % poškodený sluch, čiže skoro nepočujúca. Žije úplne sama, nemá rádio, mobil, ani internet. Malo komunikuje s ľuďmi a v jej veku nemala možnosť dozvedieť sa o zmene cestovných lístkov. Do dnešného dňa verila, že súdy sú spravodlivé. Je veľmi sklamaná. Súd rozhodol jednostranne, že lístok bol neplatný a jej výpoveď, jej obhajoba nemala žiaden význam. Nie je žiadny podvodník, celý život sa snažila žiť čestne, nikdy by neriskovala cestovať pre 0,25 Eur bez lístka. Je veriaci človek a neklame. Preto navrhla rozsudok zrušiť. Uviedla, že skutok sa stal neúmyselne. Má za to, že súdy musia rozlišovať, či skutok sa stal úmyselne alebo neúmyselne a zobrať na vedomie všetky okolnosti a súdiť tiež z ľudského a morálneho hľadiska. Žije sama, má nízky invalidný dôchodok a nachádza sa v hmotnej núdzi. Preto žiadala, aby bola úplne oslobodená od náhrady trov konania.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobným návrhom podaným na Okresnom súde Prešov dňa 10.12.2013 žalobca žiadal, aby súd platobným rozkazom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 33,- Eur ako aj trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaná cestovala dopravným prostriedkom navrhovateľa bez platného cestovného lístka dňa 29.11.2011.

Okresným súdom Prešov bol dňa 13.12.2013 vydaný platobný rozkaz č.k. 17Ro 504/2013-10, ktorým sa žalobe v celom rozsahu vyhovel. Voči uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odpor s odôvodnením, tým sa platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

V podanom odpore doručenom súdu dňa 31.12.2013 žalovaná uviedla, že k uvedenej skutočnosti došlo neúmyselne a len z nevedomosti, keďže pri ceste dopravným prostriedkom žalobcu dňa 27.11.2011 si označila cestovný lístok v sume 0,20 Eur a len pri kontrole od revízora sa dozvedela o zmene ceny cestovných lístkov, ktorý mal byť v sume 0,25 Eur. Je na invalidnom dôchodku, vlastní preukaz ZŤP, preto si kupuje polovičné cestovné lístky, žije sama a okrem iného má poškodený sluch na 90 %, málo komunikuje s ľuďmi, preto nemala možnosť dozvedieť sa o zmenách, ktoré nastali v okresnom meste, býva v U.. Nakoľko je invalidná dôchodkyňa, žije úplne sama a nachádza sa v hmotnej núdzi žiada, aby bola oslobodená zaplatiť náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa správne zistil, že je nesporné, že žalovaná cestovala dňa 29.11.2011 v čase o 12.26 hod. na linke č. 8 dopravným prostriedkom žalobcu a pri kontrole sa nepreukázala platným cestovným lístkom, ktorý v čase, keď žalovaná cestovala mal byť označený v sume 0,25 Eur, pričom žalovaná mala označený cestovný lístok v sume 0,20 Eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že s účinnosťou od 01.08.2011, teda skoro 4 mesiace pred cestou žalovanej sa zmenili tarifné podmienky pri cestovaní Mestskou hromadnou dopravou v Prešove. Použité papierové cestovné lístky bolo možné vymeniť až do 31.12.2011, teda ešte po dátume cesty žalobkyne.

Odvolaciemu súdu sa javí, že právo na strane žalobcu existuje, ale jeho aplikácia by bola šikanózna, pretože úmyslom žalovanej, tak ako to tvrdila, i tak ako to vyplýva z obsahu spisu nebolo cestovať na čierno. Žalovaná mala zakúpené cestovné lístky v hodnote 0,20 Eur, je vo vyššom veku a so zdravotným obmedzením. Tak ako uvádza, má poškodený sluch na 90 %.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na platnú judikatúru s tým, že dobré mravy netvoría spoločensky normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcich všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti a poctivého správania. Ide o súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť,

vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Pojem dobré mravy sa nachádza v ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktoré síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom. Postup podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách. Je tomu aj vtedy, keď výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa sa vo veci nezaoberal aplikáciou ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odvolací súd postupom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude sa zaoberať otázkou, či v danom prípade vzhľadom na úmysel žalovanej a všetky okolnosti prípadu neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako to vyplýva z obsahu odvolania žalovanej, ale i všetkých jej podaní adresovaných súdu, i žalobcovi.

Súd prvého stupňa v novom rozhodnutí rozhodne i o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.